

de omhandlede Ændringsforslag, forsaavidt som de ikke ere tagne tilbage, thi jeg troer dog, at de ville være en ikke uvigtig Forbedring i Forslaget. Under den Forudsætning altsaa, at Forslaget skulde gaae igjennem, saa ønsker jeg at bidrage, hvad jeg kan til, at disse Ændringsforslag maae gaae igjennem.

Madvig: Hverken jeg eller de Rigsdagsmænd, der med mig have stillet det under Forhandling værende Forslag, have ønsket at gjøre nogen Parade med vor Fædrelandskjarlighed; vi have ikke omtalt den og ikke ønsket den særligt fremhævet, og vi have ikke nævnt, at vi af Fædrelandskjarlighed opoffrede Noget. Vi have simpelthen sagt, at vi foreslog, hvad vi antog at være det Rigtige og Gode; men, medens vi ingen saadanne Forbringere gjøre, gjøre vi derimod, eller idetmindste jeg, den Forbring, at man, naar man taler imod vort Forslag, vil bekæmpe os og vore Dtringer, og at man ikke vil tale om andre Ting, som stillet ikke angaae vort Forslag, som om de hængte væsentligt sammen dermed; navnlig maa jeg paa det Stærkeste fremhæve, at der synes at være en meget stor Ubillighed i at tale vidt løst om den cognatistiske Arvesølge, om Nødvendigheden af at ophæve denne Deel af Kongeloven, om Griffensfeldt o. s. v., (Hør!), naar vi hverken have prøift Kongeloven eller tænkt paa, end sige nævnt dens Concipist, men have stillet et Forslag, der gaaer ud paa, i denne Henseende at tiltræde Regjeringens Forslag, der gaaer ud paa, at, fra det Tidspunkt, da Prinds Christian af Glücksborg kommer paa Thronen, skal det være som af Hans Majestæts Regjering er foreslaaet, at kun Mændene arve. Det er Noget, som jeg virkelig er nødt at kalde i Grindringen, ikke blot, naar den sidste ærede Taler, efterat have udviklet, at Griffensfeldt ikke havde udtænkt Kongelovens Arvesølge, og at den havde mange Ulemper o. s. v., sluttede med, at han altsaa ikke kunde stemme for dette Forslag (Hør!), som ikke indeholder Noget om, at den efter Kongeloven bestaaende cognatistiske Arvesølge skal bibeholdes; men jeg maa gjøre det Samme gjældende med Hensyn til adskillige andre Dtringer, navnlig s. Ex. ogsaa med Hensyn til hvad der blev fremført af den ærede Folke-

thingsmand for Kjøbenhavns Amts 5te Valgfreds (B. Christensen). Det er, troer jeg, ikke blot udtrykt i Forslaget, men ogsaa tilstrækkeligt udviklet i vore Udtalelser, at, hvad de to Hovedpunkter angaaer, der efter vor Mening ere gjorte nødvendige ved Forhandlingerne med Udlandet, da slutte vi os til Regjeringens. Ogsaa den ærede Premierminister gjorde os, troer jeg, nogen Uret, naar han mødte os med saadanne Argumenter, som om vi havde talt enten om den cognatistiske Arvesølges Godhed i og for sig eller for dens Bibeholdelse nu. Vi have sagt, at vi havde ønsket Bibeholdelsen, men ikke, fordi vi sætte stor Pris paa denne Arvesølgemaade i og for sig, men under de givne Omstændigheder ligeoverfor de russiske Paaastande paa Lehnshertugdømmet Holsteen, og fordi den nu engang var den bestaaende; men vi have tillige sagt, at vi nu ansaae det for nødvendigt at give Slip derpaa, og at vi kun vilde knytte den for Fremtiden reent agnatistiske Arvesølge til den ældre agnatist-cognatistiske; vi benytte den hidtil uomtvisteligt bestaaende cognatistiske Arvesølge til at sammenknytte det Gamle med det Nye; det er det Standpunkt, hvorpaa vort hele Forslag staaer. Jeg skal ikke omtale, thi det troer jeg egentlig ikke tilkommer os, hvad der af den ærede Rigsdagsmand for Marhuus Amts 2den Valgfreds (H. Hage) og maaskee fra andre Sider er talt imod Nødvendigheden af at opoffre den cognatistiske Arvesølge; kun troer jeg, at det dog ikke er ganske rigtigt at beråbe sig paa, at Premierministeren skulde have indrømmet, at denne Nødvendighed ikke var tilstede (Hør!), naar han igaar saa tydeligt og bestemt har forklaret den Udtalelse, som man tidligere, maaskee meget naturligen, havde misforstaaet; thi han har erklæret det for en Misforstaaelse, og han maa være sine Ords bedste Fortolker (Hør! Nei!); men i ethvert Tilfælde foreligger hans Erklæring fra igaar. Vi have forøvrigt sagt, at vor hele Overbeviisning om denne Nødvendighed ikke var bygget paa Premierministerens Erklæring her i Salen, men paa al den Kundskab, vi efterhaanden havde faaet om, hvortledes Sagen stod.

Naar nu Sagen faaledes er ført tilbage til sit rigtige Standpunkt, nemlig dertil, at